

[Victor Gram.]

tid, før vi har disse spørgsmål til realitetsdrøftelse i det høje ting.

Allerede i det af forsvarskommissionen i 1949 nedsatte personeludvalg havde man i kommissoriet den konkrete opgave at undersøge mulighederne for at erstatte den daværende befalingsmandsordning med ét befalingsmandskorps. Udvalget nåede ikke at tilendebringe sine overvejelser, før det blev anmodet om at afslutte sit arbejde, men i den beretning, det afgav til forsvarskommissionens formand, skitseredes en enhedsbefalingsmandsordning. Overvejelserne i forsvarskommissionen førte imidlertid til den ordning, vi har i dag, og som nu har eksisteret siden 1951.

Tiden var vel dengang ikke inde til at tage springet til en enhedsordning. Den er det måske heller ikke i dag — måske mere af irrationelle end egentlig reelle grunde. Men jeg er ikke i tvivl om, at enhedsordningen kommer, og uden den tror jeg heller ikke vi vil være i stand til at opbygge et virkelig rationelt og hensigtsmæssigt uddannet og sammensat befalingsmandskorps eller løse de indre problemer, som altid vil findes ved flere befalingsmandsgrupper.

Vel, dette hører forhåbentlig en nær fremtid til. Indtil da vil det være rigtigt og nødvendigt at afbøde nogle af svaghederne i den gældende lovgivning, og det er jo det, lovforslaget tilsigter.

Personlig er jeg af den opfattelse, at det var en fejl, at man ikke allerede i 1951 førte specialofficersordningen til bunds. Fenrikgruppen kom til at svæve så underligt i luften. Jeg erindrer endnu fra 1951 Bo Bojesens tegning i serien „Venstre-vikingerne saga“, og jeg vil gerne anmode om den højtærede formands tilladelse til at citere teksten til denne tegning, der fandtes i Politiken for den 11. juni 1951:

„Lys og grøn stod bogen, og let var tonen i lejren, nu man stundede mod sammersolhverv. På højen samlede Erik fra Ringe sine mænd, og alle følte, at store ting var i gære. Frem kaldte han Harald Sværdsvinger og sagde: Ingen har som du forstået samråds snak, og sjældent vandt klogskab mere sølsom sejr. Da skal du nemme tankefrænders taknemlighed. Jeg kærer dig til vor fenrik,

at du kan stå midt iblandt os og vorde hverken fugl eller fisk, men blot dig selv.“

Vel, det var den muntre side af den sag. Jeg er nu ikke så sikker på, at perioden har været idel morskab for denne kategori af befalingsmænd, der i realiteten blev stillet ringere, end de var i forvejen. Jeg er derfor glad for, at denne skønhedsplet nu fjernes, og jeg tillader mig at håbe, at man i alle befalingsmandskredse vil forstå betydningen heraf.

Jeg har bemærket, at lovforslagets vedtagelse vil betyde, at de nærmere regler for hjemmeværnets personel fastsættes ved særlig lov. Det vil imidlertid være meget ønskeligt, synes jeg, om sådanne regler får gyldighed for forsvarets og hjemmeværnets personel samtidig. Jeg tænker i denne forbindelse først og fremmest på indførelsen af majorgraden. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede forsvarsminister, om det ikke er hans hensigt snarest efter denne behandling at fremsætte forslag til lov om ændringer i hjemmeværnsloven med sigte på gennemførelse samtidig med denne lov.

I bemærkningerne til lovforslagets paragraffer om øvrige befalingsmænd gives der udtryk for, at til seniorsergenter vil kunne forfremmes oversergenter, der har en teknisk eller anden speciel uddannelse, og at der derefter gives dem varig tilknytning til forsvaret. Det siges endvidere, at graden forudsættes i den militære rækkefølge henført til en selvstændig klasse mellem oversergenter og klassen for løjtnanter, fenrikker m. fl. Selve betegnelsen seniorsergent siger jo ikke meget om, hvad denne gruppes opgaver vil være; det er en betegnelse, der kan dække hvad som helst. En mere konkret dækkende betegnelse ville nok være ønskelig. Hensigten med denne gruppe må være at søge dækket det naturlige behov for teknisk og specielt uddannet personel, som et moderne forsvar har, en specialistgruppe, om man vil. Det er jeg indforstået med, men for at der ikke skal være nogen tvivl om, hvad denne gruppe kan anvendes til — og hverken lovforslaget eller bemærkningerne er jo særlig oplysende på dette punkt — vil jeg gerne understrege, at disse bestemmelser i lovforslaget ikke kan anvendes til ad bagdøren at indføre en ny underofficersgruppe i forsvaret. Jeg tror at være i nøje overensstem-